

Qui sóc jo?

1. De què va? Un nadó esquimal es segrestat per un ós que se l'endú per a que el criï la mare ossa en substitució del cadell que ha nascut mort.

2. Com va? Es tracta d'un film de dibuixos animats que fa un pas enllà de Walt Disney. Vindria a ser com *El llibre de la selva* on els pares de Mowgli recuperen la seva pàtria postestat però aleshores el fill vol ser llop i no humà. El danès Jannik Hastrup ho situa entre esquimals i óssos, tot decantant el debat entre biologia i cultura –pares naturals o pares d'adopció–, a favor de qui l'hagi criat. És per això que, un cop adolescent, el protagonista haurà de passar tres proves per escollir la seva identitat. John Ford a *Dos cavalquen junts* (1961) ja tractava el conflicte d'un nen blanc segrestat pels sioux que s'aixecava contra els seus pares. *El nen que volia...* és premiadíssima pel·lícula que suscita un tema actual a Llatinoamerica amb els nens segrestats per les dictadures. I per extensió, a la problemàtica sobre interculturalitat i multiculturalitat quant la immigració. Formalment el film és de factura senzilla, artesana, de grans trets, que defuig el detall, però amb tocs de cruïsa visual. A destacar la música de Bruno Coulais, l'inspirat compositor de *Nómadas del viento*.

3. I va: Ideal per a pedagogs, adolescents crítics, i no tant per a nens i nenes.

El nen que volia ser un ós

Director: Jannik Hastrup.
Adaptació i diàlegs: Michel Fessler. Música: Bruno Coulais.
Dibuixos animats. Dinamarca, 2002. 75 minuts. Lauren.

31-12-04

Platón

X